

בעזה"ת אגדת של תורה

גליון 676

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

האסטרולוג לניצול השואה: יש לך טעות

מסופר על יהודי צעיר שחי בפולין לפני השואה, בשם אברהם (אדוארד) ברנשטוק, הוא נולד למשפחה שלא שמרה תורה ומצוות, וכך גם התנהג. את כל מוראות המלחמה האיומה הוא עבר, ובנסי-נסים זכה להינצל, כאשר הוא מחופש לגוי פולני. לבדו נשאר, שריד אחרון לכל המשפחה.

בתום המלחמה אברהם לא ידע איך להמשיך בחייו, בינתיים התגלגל לבלגיה. כשנה לאחר המלחמה כאשר עדיין לא החליט מה לעשות בחייו ואיך להתקדם, הלך לאסטרולוג ידוע בבלגיה. האסטרולוג קרא את המפה שלו לפי פרטי לידתו ואמר: "יש לך טעות בפרטים שמסרת לי!". "מה פתאום?! אין לי שום טעות. זה מקום הולדתי וזה התאריך והשעה שלי". "לא יתכן לפי הנתונים שמסרת לי, האדם הזה נהרג במלחמה!". "מה פתאום נהרג?! אמר אברהם, "אלה הפרטים שלי!". "אם ככה", אמר האסטרולוג, "אז אתה יהודי!". אברהם החוויר כסיד, לקח את רגליו והסתלק מהמקום, כשהוא מהרהר: במשך כל המלחמה חיפשו בנרות כל יהודי, ואף אחד לא העלה בדעתו שאני יהודי, והנה האסטרולוג הזה יודע... המקרה הזה הדליק אצלו ניצוץ. הוא הגיע לצרפת, ופנה לאחד האסטרולוגים הגדולים בעולם כדי ללמוד את תורת האסטרולוגיה על בוריה. בשיעור האחרון נבחנו התלמידים והיו צריכים להגיש עבודת גמר. כל תלמיד לקח נתונים מאדם מוכר לו, ובנה מפה אסטרולוגית. אברהם החליט לערוך את המפה של עצמו. הוא ערך את המפה שוב ושוב, אך לשווא. לפי הנתונים הוא היה מת... הוא ניגש למורה והראה לו את ניסיונותיו. המורה התבונן, ערך חישובים ואמר בהחלטיות: "האדם הזה מת!". "אבל אני מכיר אותו אישית", טען אברהם מבלי לגלות שמדובר בו, "והוא לא מת!". האסטרולוג הגדול אמר: "אם הוא לא מת, אז הוא יהודי. יש רק מקרה אחד שבו המפה לא משקפת את האדם - במקרה שמדובר ביהודי!". כך החלה התקרבותו ליהדות. אחרי שנים הוא עלה לארץ כיהודי מאמין, התחתן והקים בית נאמן בישראל. **מה כל זה אומר לנו? לעולם אין לנו להתיימש מלבקש רחמים. אסור לנו לחשוב 'אין לי מזל', כי זה פשוט לא נכון. עוד תפילה ועוד תפילה והישועה תגיע. (הרב ישעיה וינד)**

פנתח האה

מעשה ברב מבריסק והכופר. ששאלו הרב האם שאלותיך החלו לאחר שעברת עבירות או לפני. והודה הלה שלאחר שעבר עבירות. א"כ לא שאלות יש לך, תירוצים יש לך. אני יודע לתרץ תירוצים על קושיות. לא לתרץ תירוצים על תירוצים... מה התכוון הרב לומר לו? אין כאן ספק 'פילוסופי' בעניין שמירת המצוות. אין כאן עיון מעמיק שהביא לכפירה. **התאוונה הכריעה אותך**, ונוח לך להציג עצמך כבעל אידיאולוגיה. זה מצטייר יפה יותר. **זה שאמר דוד** (תהילים יד) 'למנצח לדוד **אמר נבל בלבו אין אלקים**' וצריך ביאור למה לא 'אמר נבל בשכלו'? מדוע בליבו? הנבל הוא הולך אחר תאוות ליבו. ולכן אומר דוד שהנבל אומר בליבו- שהרי התאוות מוליכות אותו!

אנשי דורו של אברהם וכן הכופרים שבכל דור ודור מודעים לכך שיש בורא לעולם. אולם היה נוה להם לחיות בעולם שבו אין בורא. הפסל לא מגביל אותי.

על פי זה מובן מדוע כשנפרד לוט מעל אברהם והלך לסדום אמר 'אי אפשר באברהם ואלוקי' מה קרה דווקא עכשיו שהוא הגיע למסקנה הזו? אלא כל עוד היה בבית אברהם ונמנע מעבירות לא הייתה לו בעיה עם אלוקי אברהם. אולם בעת שהגיע לסדום המתירנית והעבריינית הוא חש שזה לא מסתדר עם כל מה שלמד בביתו של אברהם, ומה יותר קל מאשר לטעון שאלוקי אברהם אינו מספיק טוב בעבורך וממילא הכל מותר. חסל סדר ייסורי מצפון...

היינו עדים השבוע לקידוש שם שמים גדול כאן בארץ ישראל, כשציבור ענק הכריז בקול גדול: **'ה' הוא האלוקים'**.

קדם לזה כל מיני הכרזות והכפשות שונות ומשוונות של כל מיני אנשים וידוענים, על ציבור שומרי התורה והמצוות. מתחת לכל המילים והגזרות והרדיפות וכו' מסתתר דבר אחד יש להם פחד עצום שלא יוכלו להמשיך את הדרך המתירנית והעבריינית של חיייהם. כדברי הפסוק ממש "אמר נבל בליבו אין אלוקים".

ולהכחה, ביום רביעי השבוע, בשעה 8 וחצי בבוקר התקשר אלי בבהלה אדם שעדיין אינו שתוי"מ ושאל אותי ובקולו נשמע פחד: נראה לך שעכשיו תהיה פה מדינת הלכה?

צריכים לדעת שכל שאנחנו מקדשים שם שמים, אנחנו מקרבים את האמת לאותם אנשים. ויהי רצון שזוכה להתגלות כבוד שמים ומלא הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים אכ"י"ר.

שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

זמני השבת
הדלקת נרות **4:26**
מוצאי שבת **5:26**
לית **6:00**

נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה

אָהַל הַחֵידוּשׁ

כתב הרוקח (הובא ברמ"א סימן צה), שלפני שעומדים להתפלל תפלת העמידה, יש ללכת לאחריו שלוש פסיעות, ולאחר מכן יחזור לפניו שלוש פסיעות ויעמוד בתפלה. וטעם הדבר, משום שהוא דרך קירוב והגשה לדבר שצריך לעשות, כמו שנאמר לגבי משה רבינו עליו השלום, שלפני שהתפלל לה' יתברך, נכנס לתוך שלוש מחיצות, חושך, ענן וערפל. והובא מנהג זה בספר כנסת הגדולה ועוד בדברי האחרונים.

ואמנם בספר אליה רבה כתב שאין צריך לנהוג כן, שהרי מנהג זה לא נזכר כלל בתלמוד, ולא בדברי רוב רבותינו הראשונים. אולם בספר משנה ברורה כתב שלמעשה מנהג העולם לעשות כן. והגאון רבינו יוסף חיים בספר בן איש חי (פרשת בשלח) כתב, שיש טעם גדול בדבר על פי הסוד, ללכת שלוש פסיעות לאחריו, ושוב לשוב בשלוש פסיעות למקום תפלתו.

ואמנם יש אומרים שמנהג זה נכון דווקא כשהאדם יושב בבית המדרש ללמוד, או שיושב בביתו, ולפתע הגיע זמן התפלה וקם להתפלל, שאז עליו לעשות הכנה לתפלתו, לצעוד שלוש פסיעות, אבל מי שכבר פסע הרבה פסיעות בלכתו לבית הכנסת להתפלל, שוב אינו צריך לדקדק בזה כלל. והגאון הפרי מגדים כתב, שאף על פי שמי שצעד לבית הכנסת אינו צריך לנהוג כן, מכל מקום מכיוון שאין טורח כל כך בדבר, ראוי לנהוג כן.

ולמעשה הנהוג לפסוע שלוש פסיעות לאחריו ולפניו, תבוא עליו ברכה, אך מנהג הרבה מגדולי הרבנים הספרדים, שלא היו מדקדקים במנהג זה כלל. וכן ראינו למרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל.

אהל לחידוש חידושים ופנינים לשולחן השבת

"ואת הנפש אשר עשו בחרן"

וכתב רש"י: "שהכניסן תחת כפני השכינה, אברהם מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים. מעשה בבחור מתחזק שאחז בשלבים הראשונים של חזרתו בתשובה. הוא הגיע אל הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל והתלונן בפניו: "רבי, קשה לי לקיים תרי"ג מצוות זה יותר מדאי בשבילי...!" אמר לו רבי בן ציון: "לו יהי כדברך, כמה מצוות אתה רוצה להוריד ממך חצי? שני שלישי? תפס הלה את המרובה: "שני שלישי... "מוסכם"! השיב לו רבי בן ציון להפתעתו "כמה הם שלישי מתרי"ג? חישוב הלה וענה: "מאתים וארבע" "ואותן הנך מקבל ברצון?" "אין לי כל בעיה עם מספר זה" – השיב. "ובכן" – המשיך רבי בן ציון להפתיעו – "החפץ חיים מנה את המצוות הנוהגות בזמן הזה, והן מאתים ששים ושבע. האם אתה כהן" "לא" השיב. "א"כ" – אמר לו רבי בן ציון – "ירדו לך עוד שלושים וכמה מצוות. האם אתה נזיר?" "לא" השיב הלה. סיכם רבי בן ציון: "באיסורי עריות קרובות אין לך בעיה. ירדו עוד כשלושים. לא לעשות עבודה זרה, לא להשתחות לה, לא להקים מצבה, לא לנחש, לא לעשות מעשה אוב וידעוני, לא להתנבאות לשקר... להמשיך? עוד מגיע לי עודף..." (רבינו האור לציון)

"אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך"

פירוש חדש ומפתיע בפסוק זה, מובא בשמו של הגאון רבי שלמה זלמן זצ"ל, אב"ד נייטאדנט – סוגידנט: לכאורה קשה: איך יצווה לה אברהם שתאמר שקר בשביל שייטיבו עימו? ועוד: מדוע אמר בתחילה 'למען ייטב לי', שנראה שזה עיקר הדבר, היה לו לומר קודם 'וחיתה נפשי בגללך', ואחר כך 'למען ייטב לי'? ועוד: מדוע לגבי 'למען ייטב לי' נקט לשון 'בעבורך', ואילו לגבי 'וחיתה נפשי' נקט לשון 'בגללך'? אלא, כותב בנו, הגאון רבי אברהם זצ"ל (בהקדמתו לספר 'בית אבות') בשם אביו, פירוש הפסוק שונה מהביאור המקובל: אברהם הכיר את המצרים, וידע כי שטופי זימה הם, וכלל לא ישאלו אותם מי הם ומה היחס ביניהם, שלא כמו אנשי גרר שעליהם נאמר (להלן כו, ז): "וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחותי היא", אך המצרים לא ישאלו כלל, ואמנם, אילו שאלו אותו על אשתו, היה משיב להם כיצחק: 'אחותי היא', וכן אם היו שואלים את שרי, היתה משיבה: 'אחותו אני', אך כאמור המצרים לא ישאלו, אלא רק: "והיה כי יראו אותך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אותי ואתך יחיו", ולכן – אמר אברהם לשרי – אין עצה מלבד זאת: שכאשר תבואי בשער העיר, "אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך", כלומר: אמרי להם שאחותי את, ותאמרי להם שהסיבה שאת מספרת להם דבר זה היא כדי שייטיבו עמי בעבורך! ולמה? משום שאילו תאמרי סתם, מבלי שנשאלת על ידם, כי אחותי את – מיד יחשדו שבדאי יש ערמה בדבר, כי מיהו המשיב לשאלה שכלל לא נשאל! ולכן אל תסתפקי באמירה שאחותי את, אלא הסבירי מיד מהי הסיבה שאת טורחת להודיע להם זאת מבלי שנשאלת: משום שאת חפצה שייטיבו עמי בעבורך, שיתנו לי מתנות, ועל ידי זה יאמינו לדברך הראשון, שאחותי את! אולם לך, הוסיף אברהם ואמר לשרי, לך אני אומר את האמת: שעל ידי אמירתך זו: 'וחיתה נפשי בגללך', וזו הסיבה האמיתית, ולא שבאמת חפץ אני במתנותיהם... (ושלל לא יחסר)

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל המעשה

"ואת הנפש אשר עשו בחרן"

וברש"י: "אברהם מגייר את האנשים ושרי מגיירת הנשים, ומעלה עליהם הכתוב כאילו עשאים". אברהם אבינו מרוב אהבתו לה' – למרות כל הניסיונות שעברו עליו, הצליח להכניס גרים תחת כנפי השכינה, אין זאת אלא מתוך אהבתו לבורא העולם. הנה, כשאדם לא מחפש כבוד, לא הצלחה, ולא כל מיני הישגים חיצוניים, אלא הוא מחפש את הנקודה הפנימית האמיתית של עצמו, אז הוא זוכה להשתחרר מן הכעס, מההקפדה, מחוסר שביעות הרצון, מהרגשת הקיפוח... הוא מתחבר אל הנקודה הכי גבוהה, לנקודה של השמחה. וכשהוא מחובר ושמח, והשמחה שלו לא תלויה בכל מיני דברים חיצוניים. הוא בוחר בה' מאהבה, מהמקום הכי פנימי, הכי אמיתי שלו. שבת אחר הצהריים. יהודי העיר עשו את דרכם אל בית הכנסת לתפלת מנחה, אך מחזה מוזר עד מאוד, עצרם בפתח חנות הכלים. מה רואות עיניהם? גוי כבד גוף, מגושם, סמוק ממאמץ וחמה, עומד על יד הדלפק כשהוא דופק עליו בזעם. בידו זלוטי (מטבע של הימים ההם) אחד בלבד והוא מבקש לרכוש כד נחושת קטן ופשוט, אשר מחירו אינו עולה על חצי זלוטי. אולם נערה יהודייה בת ישראל, שנצבה מאחורי הדלפק, מצביעה לעבר הכד, כשהיא עונה בקול שקט – אך ברור והחלטי: לא אמכור אותו בפחות ממאה זלוטי! חמתו של הגוי גוברת, ובכעסו הוא זועק: חמש זלוטי. חמש זלוטי אתן לך! עקשנית! למרות שאני בטוח שמחירו נמוך בהרבה! הנערה, בנחת ובשלווה, עושה רושם כמי שאינה מעוניינת כלל שיקנה את הכד, מנידה את ראשה כאומרת: אין על מה לדבר! גם בתשעים ותשעה זלוטי איני נותנת את הכד. הגוי אינו יודע את נפשו. הוא כלל אינו מבין, מדוע הנערה דורשת מחיר כה מופרז על כד פשוט כל כך. באין אונים, השאיר את הכד על הדלפק ועזב את החנות בזעם... והנערה? אין היא מתרגשת כלל מן המחזה. היא לוקחת סדור בידה, ובהתרגשות רבה פותחת בתפלת מנחה של שבת קודש. ודאי תתפלאו, כיצד נערה יהודייה כשרה, משמשת כמוכרת בחנות בעצומה של שבת קודש? ובכן, זהו המעשה: הוריה של הילדה, לא היו שומרי תורה ומצוות, ואת חנות כלי הבית שברשותם, הם פתחו מדי שבת, רח"ל. למרות זאת, כשנפתח בסמוך לביתם בית ספר "בית יעקב", שלחו את בתם ללמוד בו. הבת שגלתה את אור התורה ומצוותיה, החליטה לשמור מצוות. ההורים רואים ואין הם מונעים זאת ממנה, אם כי אינם צועדים בדרכה. באותה שבת, נסעו ההורים לבני משפחתם, כשהם משאירים את בתם למלא את מקומם בחנות. הנערה – שלא יכלה לסרב להוריה, החליטה לפתוח את החנות בשבת ולשבת על כיסא המוכר, אך לא למכור מאומה! כך היא לא תחלל את השבת. ואמנם, כאשר הגיע הגוי לקנות את כד הנחושת הפשוט, היא העלתה את מחירו למאה זלוטי, בידיעה שהוא לא יקנה את הכד במחיר מופרז שכזה. בתחילה נכנס הגוי אל החנות שוב ושוב, מנסה לשדלה בטובות, ולאחר מכן בצעקות, אולם כשראה שאינו יכול להניעה מדעתה, לא הוסיף עוד להופיע. והנה... פלא פלאות! אך יצאה השבת, והגוי נראה שוב בפתח החנות, בידו האחת מאה זלוטי ובידו השנייה הוא הניף את

כד הנחושת, שנשאר על הדלפק מאז שעזב את החנות בחמת זעם. הגוי נתן את הכסף לנערה והסביר: "יודע אני כי אין זהו שוויו האמיתי של הכד. אך מה אעשה? לאחרונה חדשתי את הרהוט בביתי, וכשעברתי ליד חנותך, ראיתי את הכד, ומיד ידעתי שהוא ישלים את הריהוט החדש. לבי נמשך אחריו ואין אני מסוגל להשאירו בחנותך, על כן ארכוש אותו למרות מחירו הגבוה!" מאה זלוטי שילם הגוי על כד ששוויו אינו אלא חצי זלוטי בלבד! למחרת, כשחזרו ההורים לביתם, הם נדהמו לשמוע את סיפוריה של בתם. קשה היה להם להאמין, שהכד ששנים – רבות שכב בחנותם באין דורש, נמכר ב... מאה זלוטי! הסיפור חדר לליבם, והם החליטו לשמור את השבת כדת וכדין. בשבת הבאה, כאשר עברו יהודי העיר ליד החנות, ראוה נעולה על מסגר ובריה, והכל בזכות נערה יהודייה כשרה ש"רק" רצתה לשמור שבת... (ברינה יקצורו)

בדורות הקודמים היו החזנים

נוהגים ליתן אגודל אל תחת סנטרם כשהרימו קולם בשעת התפילה,

וכך נהג גם בצלאל, חזנה המפורסם של אודיסה. פעם אחת שאלו צעיר אחד: - רבי בצלאל, למה אתה עושה כך? הקפיד בצלאל והחזיר לו: - זה לי, ברוך-השם, חמישים שנה אני עושה כך ואיני יודע למה, ופתאום בא פרחח שכמותך ומבקש לדעת ברגע אחד מה שאני לא ידעתי כל ימי.

רב ושוחט התווכחו זה עם זה וקיפח השוחט את הרב.

היה שם מחודד אחד ואמר: - נמצאנו למדים:

מקום שיש שוחט פיקח אסור לו

להרב להיות בהמה.

קצת מאתנו

בפרשת השבוע אנו לומדים על הבטחת בורא עולם לאברהם אבינו, שיהיו לו בנים. וכך כתוב: 'ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספור הכוכבים, אם תוכל לספור אותם, ויאמר כה יהיה זרעך'. הקב"ה אינו מסתפק בהבטחה שעוד יהיו לו צאצאים לאלפים רבים, אלא מבקש להמחיש לו את זה. לכן הוא מראה לאברהם את אלפי-אלפי הכוכבים. כך גם יהיה זרעך. זה ההסבר הפשוט בפסוק זה.

אך ספרי החסידות מעמיקים להסביר כאן הסבר פנימי יותר; אברהם אבינו, לפי המזל שעמו נולד, לא יכול היה לזכות לילדים לעולם. השושלת מאדם הראשון נמשכת עד אליו - ושם נפסקת. אבל הקב"ה מוציא אותו משליטת המזלות, ומרים אותו מעלה מעלה עד מעל לכוכבים והמזלות, כך שהמזל שוב אינו שולט עליו.

לכן כתוב 'ויוצא אותו החוצה', הכוונה מחוץ לשליטת המזל, ואז הוא יוכל לזכות לילדים. אבל זה לא הסוף, יש כאן עוד בשורה מיוחדת. הילדים שיוולדו לך וצאצאיהם - גם הם יהיו מעל לשליטת המזל, גם עליהם המזל לא יוכל לשלוט. 'ויאמר לו כה יהיה זרעך', גם הם, כמוך, יהיו בדרגה כזו.

הגמרא מביאה במסכת שבת (דף קנ"ו), שהקב"ה אמר לאברהם צא מאצטגנינות (חכמת המזלות) שלך, שאין מזל לישראל, שמזלך שהוא צדק נמצא במערב. לכן אינך ראוי להוליד. אני אעבירה למזרח ותוכל להוליד, שנאמר 'מי העיר ממזרח צדק יקראו לרגלו'.

מכאן תשובה לשואלים, למה עם ישראל נקראים בני אברהם, בני יצחק ויעקב, ולמה הם נקראים אבות האומה? הלא השושלת אינה מתחילה באברהם אבינו. אביו של אברהם היה תרח, ואביו היה נחור וכן הלאה. לכאורה תרח הוא אבינו בדיוק כמו שאברהם אבינו.

התשובה היא, שעפ"י הטבע והמזל אין לאברהם ילדים. השושלת נפסקת בו. בנו יצחק נולד מעל למזל. אם כן, אברהם אמנם בנו של תרח, אבל יצחק אינו נכדו, כי מאברהם מתחילה שושלת חדשה, שושלת 'על טבעית' שאין למזל שליטה עליה. לכן אנו באמת רק בני אברהם ולתרח אין לנו שום קשר טבעי. הרמב"ן אומר כי גזירת הכוכבים היא מן הנסים הנסתרים שכל התורה תלויה בהם. אך היהודי, בכח בחירתו והליכתו בדרך תורה ומצוות, מתעלה מעל למזל. זאת אומרת שבעצם ליהודי יש גם מזל שעל פיו חיינו אמורים להתנהל. אלא שתפילה מעומק הלב, יחד עם קיום המצוות, בכוחם לשנות לחלוטין את מזלו. (עיין בעמוד א')

לרפואה שלימה
סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו

לבריאות ברכה והצלחה
אליאן בת נעימה הי"ו
וכל משפחתה א.מ.ן

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכניס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 16:20

בית הכנסת
"עולי בבל"
ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל
שחרית - 7:30
מנחה ערבית - 16:20
שיעורי תורה מידי יום
שעה לפני מנחה
יום א' ב' ה'
רב בית הכנסת
הרב יהונתן אמדי שליט"א
יום ג'
הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ד'
הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' -
הרב רפאל עגיב שליט"א
בשעה 19:00
"יש קונה עולמו בשעה
אחת"
שימו לב <<<<

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
שאול סאלם בן נגיט ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18
תפילת שחרית 6:30
מנחה וערבית (סמוכות) 16:25
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית
יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ב' - הרב הגאון אברהם הכהן שליט"א
יום ג' - הרב רפאל עגיב שליט"א
יום ד' - הרב בן יאבו שליט"א
יום ה' - הרב שלום אטלן שליט"א

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00